

ת"פ 13372/02/18 - מדינת ישראל נגד בני קבדה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 13372-02-18 מדינת ישראל נ' קבדה(עציר)
תיק חיצוני: 49938/2018

בפני	כבוד השופט אהוד קפלן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	בני קבדה (עציר)

החלטה

הבקשה:

1. בפני בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בגדרו של כתב אישום שהוגש כנגד המבקש והמייחס לו תקיפה סתם; איומים; חבלה חמורה והחזקת סכין .
2. ביום 25/4/2018 הוצאה תעודת חיסיון בקשר להודעה שמסרה המתלוננת ביום 5/2/2018 מזכר מיום 4/2/2018 שערך עד התביעה יותם רדק , תוכן החומר החקירה שסומן א' וכל -----מידע בקשר לזהות האדם שמסר חלקי מידע נוספים שתועדו בתיק.
בקשה להסרת החיסיון שנדונה בפני - נדחתה.
3. הבקשה הנוכחית היא למסירת התיק הרפואי של המתלוננת לרבות הבדיקות והטיפולים שהיא עברה בבית-החולים בעקבות האירוע ומידע בדבר האשפוזים שלה בעבר.
בנוסף נדרש תיעוד של הסכין לרבות תיאור של גודלה ותיעוד התפיסה ושרשרת המוצג.
עוד נדרש לקבל מידע לגבי מספר הפעמים בהם מסרה המתלוננת עדות במשטרה ביחס לאירוע, מידע לגבי התלונות הקודמות של המתלוננת במשטרה בגין האלימות שננקטה לגביה ומידע אודות עברה הפלילי.

התגובה לבקשה:

4. המשיבה הודיעה בעת הדיון שהיא מתנגדת למסירת המידע המבוקש, וטוענת כי בהתאם לפסיקה, העברת גיליון הרשעותיו הקודמות של עד תביעה כפופה למבחן הרלוונטיות בין החומר הנדון ובין השאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט.

עוד נטען כי גם אם יש למתלוננת רישום פלילי, הרי שאין לו רלוונטיות להליך הנדון. בוודאי שאין כל רלוונטיות לתלונות שמסרה במסגרת בעניינים אחרים.

5. בנוסף טען ב"כ המשיבה כי לבקשה השלכות בנוגע לצנעת הפרט של המתלוננת.

דין:

6. בפרשת בניזרי (בש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל) נדונה השאלה האם זכאי נאשם לעיין בגיליונות הרישום הפלילי של כל עד המעיד מטעם התביעה בעניינו ללא מגבלה כלשהי.

נקבע כי על גיליונות המרשם הפלילי חלות שתי מערכות חוקים: חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, וסעיף 74 לחסד"פ. עוד נקבע שבחירה בכל אחד משני מסלולים אלו מובילה לאותה תוצאה לפיה בית המשפט אינו מתפרק מחובתו ומסמכותו לבדוק את גיליונות המרשם שמדובר בהם ועליו להעמידם במבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנתו של המערער.

7. באשר לשיקולים שינחו את בית המשפט בקביעה האם חומר מסוים הינו חומר חקירה שיש להעבירו להגנה הפנה בית המשפט לנוסחת האיזון שנקבעה בבג"צ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים:

"בהתנגשות חזיתית, כאשר על כפות המאזניים מונחים זה מול זה זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול ההגנה על פרטיותם של העדים, משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן יכריע את הכף, ודינם של השיקולים הנוגדים לסגת. אולם כאשר זכותו של הנאשם להתגונן אינה נפגעת, או כשהאפשרות שהיא תיפגע היא רחוקה ובלתי משמעותית, יש לתת משקל הולם לזכויותיהם של עדים וקורבנות העבירה ולאינטרס הציבורי בקיום הליכי משפט, באכיפת החוק ובחשיפת עבירות.

...

השיקול המרכזי ביישומה של נוסח האיזון בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים לכבוד ולפרטיות הינו חשיבות החומר להגנת הנאשם. דהיינו, בכל מקרה תיבחן זיקתו של החומר לאישום ולנאשם ותיבחן האפשרות הסבירה כי תהיה בו תועלת להגנת הנאשם. בהתנגשות חזיתית בין זכות הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים - דהיינו, כאשר מדובר ב'חומר חקירה' מובהק או כאשר ברי כי קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם - יורה בית המשפט על גילוי של החומר לנאשם, אף אם יהיה בכך משום פגיעה בזכויותיו של עד או מתלונן. אולם, ככל שהרלוונטיות בין החומר הנדון לבין השאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט רחוקה יותר, וככל שהזיקה בין החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם נחלשת, כך יש ליתן משקל רב יותר לזכויותיהם של העדים והמתלוננים".

8. באשר לשאלה מהו "חומר חקירה" בבג"צ 233/85 עלי אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 129 (1985), נקבע על ידי כבוד השופט בר, כלל רחב ולפיו-

"... אין לפרש את המונח 'חומר חקירה' ... פירוש דווקני ומצמצם המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות

המתייחס אך ורק במישרין למעשה העבירה ... 'חומר חקירה' הינו... גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום.... אולם, במסגרת השימוש בשיקול הדעת, כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של 'חומר החקירה' ראיות, שהרלוואנטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית, ולא כל שכן אין להחיל ככלל את הוראות סעיף 74 האמור על חומר שולי שכזה, אשר בלאו הכי אינו יכול להיות קביל באותו משפט".

9. בהמשך, נקבע בבג"ץ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים, פ"ד נז(4) 625 (2003), כי כאשר מתעוררת מחלוקת לגבי טיבו של החומר מתחייבת בדיקה פרטנית המתייחסת לחומר הקונקרטי, למאפייניו ולטיבו. במסגרת הבדיקה יובאו בחשבון מכלול השיקולים הקשורים בחומר הנדון, ושאלה מרכזית שתבחן היא זיקת החומר לאישום ולנאשם והאפשרות הסבירה שתהיה בחומר תועלת להגנת הנאשם. כאשר זכותו של הנאשם להתגונן אינה נפגעת, או כשהאפשרות שהיא תיפגע רחוקה ובלתי משמעותית, יש לתת משקל הולם לשיקולים נוספים ובהם זכויותיהם של עדים וקורבנות העבירה ואינטרס הציבורי בקיום הליכי משפט, באכיפת החוק ובחשיפת עבירות.

10. בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (15.8.13) קבע כב' השופט י. עמית, כדלקמן:
"בבוא בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו ולהורות על חשיפת מב"דים או תיקים סגורים בפני נאשם, המבחינים נוקשים יותר מאשר לגבי גילוי פרטים הנכללים במרשם הפלילי. על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב"מסע דיג" ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמסליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרעהביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקורבנות עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר.

...גם לאחר שבית המשפט בחן שיקולים אלה והגיע למסקנה כי הנאשם צלח את כל המשוכות דלעיל, שומא על בית המשפט לבחון אם ניתן להסתפק בפרפראזה בלבד לגבי התיקים שגילויים מתבקש, או שיש להורות על עיון בתיק החקירה עצמו"

11. בבש"פ 4508/15 אורן סבג נ. מ"י, קבע כב' השופט מזוז כדלקמן:

"האפשרות התאורטית למצוא במרשם הפלילי סיוע להגנת הנאשם ללא כל אינדיקציה קונקרטית, אין די בה כדי להצדיק לראות במרשם הפלילי של העד משום "חומר חקירה". תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ימצא בפסקי הדין הנזכרים במרשם הפלילי מידע העשוי לסייע בהגנת הנאשם, אינה מצדיקה פגיעה בזכויות עדים, והיא בגדר מה שכונה על ידי בית המשפט בענין אל הוזייל "מסע דיג" (Fishing expedition), שאינו מצדיק הכרה במרשם הפלילי של העד כ"חומר חקירה" (שם, בעמ' 132).

אכן, המגמה בפסיקת בית משפט זה היא "לפרש באופן רחב את המונח 'חומר חקירה'", אך נפסק גם כי אין

להרחיב מונח זה "לראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי היא שולית ורחוקה מדי" (בש"פ 7990/14 מקונן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2014); בש"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.2.2015)). בצדק נטען לענין זה מטעם המשיבה, כי קביעות מהימנות שנקבעו בעבר בעניינו של עד יספקו תועלת זניחה בלבד להגנת נאשם, היות שכל שופט או מותב מכריע לגבי מהימנות עדים על-פי התרשמותו שלו"

12. כמתבקש בדיון לפי סעיף 74(ד) לחסד"פ, עיינתי בגיליון הרישום הפלילי של המתלוננת - וברשימת תלונותיה למשטרה ולא מצאתי שום רלבנטיות לעניין הנדון

אשר על כן - הבקשה למסירת ההודעות של המתלוננת במשטרה (באירועים קודמים בהם התלוננה או את רשימת התלונות - - נדחית.

13. באשר לתיק הרפואי של המתלוננת - בכל הקשור לאירוע נשוא כתב האישום - מה שלא חסוי בתעודת החיסיון - הועמד לעיון הסניגורית.

באשר אירועים רפואיים קודמים - הם אינם חלק מחומר החקירה ובנוסף נהנים מחיסיון רפואי והדיון בעניינם צריך להיעשות לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי.
גם הבקשה בעניין זה - נדחית.

14. הסכין לא נתפסה וממילא אין תיעוד או שרשרת מוצג שניתן לחשוף וגם חלק זה של הבקשה נדחה.

15. **סוף דבר - הבקשה על כל חלקיה - נדחית.**

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ח, 20 יוני 2018, בהעדר הצדדים.